

Versions Catalanes

d'articles publicats
en aranès
al mini-Suplement :

Er Premsa entera comunitat educativa d'Aran **estudiant**

Monument a Vielha en homenatge a una divisió militar franquista: la “Legión blanca”

No hi ha ningú a Aran mínimament informat, que es cregui que la dimissió del vicesíndic d'Aran Luís Carlos Medina va renunciar al càrrec per motius "personals i professionals". Medina ja l'any passat pels mateixos motius expressats ara, va dimitir com a secretari general de Convergència Democràtica Aranès-Partit Nacionalista Aranès. Darrera tanta "excusa personal" hi ha una enorme diferència i discrepància de com van les coses en el camp del nacionalisme aranès. El que havia de ser el "Rufino" dels Convergents o sigui un perfil tècnic, ben informat i molt professional, ha resultat una veu dèbil, que no lliga en res amb el discurs i manera de governar de l'actual Síndic.

(Encara que a Aran ens coneixem tots: recordar que el tal "Rufino" al que ens referim, és el senyor Rufino Martínez l'ànima més sectària del PSOE a Aran, regidor a Vielha i secretari d'ajuntament a Les).

El Síndic d'Aran Carlos Barrera, el polític que "es posa els pantalons pels peus" com l'agrada dir quan maxaca algun subordinat, cada dia està més desorientat i disparant grans perdigonades als problemes, sense donar solucions estratègiques útils pel País o sigui Aran i sobretot solucions engrescadores pels aranesos.

En canvi, Barrera que té un discurs nacionalista aranès molt bo i original que lliga amb "la gent, el paisatge i la terra", (encara que de tot això no n'és conscient), quan està a l'arena política, a la distància curta, és un autèntic acollonit del que dirà l'oposició i es deixa influir d'una manera poc raonable.

Sobretot deixa de fer moltes coses inexcusables: passarà a la història el Conselh Generau d'Aran dirigit per Barrera que no es va

comprometre institucionalment i públicament al referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre que va convocar de manera oficial el govern de la Generalitat de Catalunya.

Només va faltar que posteriorment Barrera assumís el discurs de Boya, -el que espanyolejant està a l'executiu del PSOE a Madrid-, i aprovessin al Plenari del Conselh que caldria una reforma de la Constitució Espanyola on d'una manera explícita es reconeguéssin Aran. El nacionalisme aranès està a la deriva amb el "procés" a Catalunya. (A Luís Carlos Medina només ara li han vingut les preses d'exercir d'advocat full time o ha estat un actor de tanta desorientació?).

Certament que l'oposició és espanyolista com feia temps que no teníem a Aran. Sigui d'una manera subtil o més barroera, els de Unitat d'Aran-PSC fins Ciudadanos passant pel PP, destil·len una visió d'una Val d'Aran subordinada a la Gran Espanya, que posa els pels de punta.

Cal fer aquests comentaris previs per acabar d'entendre la barbaritat que ha estat inaugurar al centre de Vielha un monument dedicat a la "Legión blanca" o sigui als membres de la Companyia d'esquiadors escaladors que varen ocupar l'antiga caserna de Vielha entre els anys 1961 i 2000.

Però perquè és una barbaritat?

D'entrada perquè la "Legión blanca" no només era una companyia de base franquista, sinó que a més com a "Legión" transmetia un missatge d'espanyolisme reaccionari i misogin. Només cal llegir tot el material i discurs que produïen a l'època del dictador i el que també produeixen avui a través dels seus webs com antics militars.

Versions Catalanes (Continuació)

Estem en una època democràtica que intentem recuperar el que en diem la “Memòria històrica”, que de totes les Viles i Ciutats intentem treure els signes de la dictadura franquista, en una època que entra en la polèmica llocs com el “Valle de los Caídos”, però a Vielha -la capital d’Aran- instal·lem, no només una escultura simbòlica, sinó un autèntic monument al “guerrer”.

Però no només és una barbaritat pel que significa, sinó que a més l’estil figuratiu d’una escultura realista és un homenatge clar a l’exercit. Però per sinó n’hi havia prou, el monument està ubicat al vell mig de Vielha, visualitzant-se d’una manera singular i convertint el monument amb una imatge que els de Vielha haurem de veure constantment i el turista en tindrà un punt ostensible de record. El nou souvenir de Vielha serà o ja és, la fotografia d’un guerrer armat amb esquís.

Aquesta és la imatge que volem donar?

A Vielha, com a Aran, es dona el fenomen del “feixisme” sense feixistes, perquè és evident que la majoria i líders polítics d’Aran no són feixista, però les seves accions, sobretot quotidianes, porten aquest concepte feixista.

Només cal que connecteu amb els “Veteranos Esquiadores Escaladores de Viella”, els promotors reals del monument, per veure de cop, la ideologia que us comentem o si voleu llegiu el llibre “La Legió blanca” d’Albert Arenan (Editorial Llibres de l’Índex. Barcelona, 2006) i de primera mà, aquesta autobiografia, us explicarà el peu que calçaven els “nostres” militars.

La barbaritat s’aguditzava quan ha estat l’Ajuntament de Vielha e Mijaran amb el seu alcalde Juan Antonio Serrano qui a autoritzat, finançat i inaugurat el monument.

S’ha autoritzat el monument al mateix lloc on abans hi havia una discreta placa commemorant el mateix, s’ha autoritzat el monument figuratiu de mida real ben visible i protagonista, s’ha finançat una part de l’escultura (certament de manera molt modesta: al voltant de 1.000 euros) i l’alcalde de manera institucional ha inaugurat el monument amb altres càrrecs militars. O sigui el monument ha estat una acció de govern municipal oficial.

Malgrat la barbaritat, si l’alcalde hagués estat en Pepito Calbetó, un reaccionari històric del

PP, tindria una certa lògica, però l’alcalde és socialista de Unitat d’Aran, el sùmmum de la progressia del País, la intel·lectualitat en marxa que ens alligona a tots dia i nit, doncs sí, aquests amb l’alcalde Serrano al davant ens han deixat, un monument que és al·legoria de la milícia i del feixisme, pels nostres fills i que marca el paisatge de la Vielha urbana d’avui i del futur.

És veritat com diu l’alcalde Serrano que “... totes les persones que varen passar per la caserna de Vielha va tenir una gran importància social i econòmica”, però recordem que sempre els franquistes expliquen que amb el dictador es va reconstruir l’economia i es varem construir molts pantans entre altres infraestructures, però tot i això els demòcrates no homenatgem a Franco, ni als seus, ni li construïm monuments.

Fins i tot es pot admetre que ni l’Ajuntament de Vielha, ni el seu alcalde mai varen pensar en un monument que fos exaltació d’èpoques passades nefastes, ni d’exaltació del “guerrisme”, ni haver creat un monument emblema a Vielha per a fatxes. Ens ho creiem, simplement ha estat una alcaldada amb un pòsit de feixisme sociològic, tant vigent al nostre País.

Encara més, si seguíssim la idea de la cupaire Mireia Boya que deia en un tuït, que s’ha col·locat el monument “... sense preguntar als aranesos si es senten un poble de pau”, nosaltres n’estem convençuts que perdríem la consulta, perquè tenim un profund dèficit de la cultura de la pau amb els principis i valors de la no-violència, la llibertat, la justícia, la solidaritat i la tolerància. I perquè no dir-ho: del dret a decidir.

I els Convergents de Vielha que deien o diuen?

Com tot el partit a nivell aranès: comentaris a pilota passada i desorientats, esperant que diu l’oposició. I sobretot jugant a fer piulades a Twitter, però sense parar o contrarestar la màquina municipal, quan tot i fent activitats legals són del tot amorals, com el polèmic monument.

occitania@locampus.cat

EDITORIAL de “ER ESTUDIANT”
miniSuplement de LO CAMPUS
número 38 /
Setembre-Octubre 2018
Text publicat en aranès